

"O Zât'ın risaletiyle, hidayetiyle saadet-i ebedîyenin sebab-i husulü ve vesile-i vusulü, ubudiyetiyle ve duasıyla da o saadetin sebab-i vücudu ve cennetin vesile-i icadı" olmasını açıklar mısınız?

"...Bak! O zât nasıl ki risaletiyle, hidayetiyle saadet-i ebediyenin sebab-i husulü ve vesile-i vusulüdür. Onun gibi, ubûdiyetiyle ve duasıyla o saadetin sebab-i vücudu ve cennetin vesile-i icadıdır."(1)

Hidayet, "Kur'an yolu, hak yol, doğru yol, istikamet yolu"dur. Bunun zıddı dalâlettir; her türlü sapık anlayış ve batıl inançlar bu tâbirle ifadesini bulur. Peygamber Efendimiz (a.s.m.) insanlık âlemini bütün bu yanlış yollardan kurtaran en büyük hidayet rehberidir.

İnsanlara Allah'ın emriyle iman ve ubudiyet dersi veren ve bütün peygamberlerin reisi olan Resul-i Ekrem Efendimiz (a.s.m.), gösterdiği iman ve ubudiyet yolunda gidenlerin ebedî saadete nail olacaklarını da yine Allah'ın bildirmesiyle bildirmiştir. Bu sebeple, O'nun hidayeti, ebedî saadetin vücut bulmasının da sebebi olmuş oluyor. İnsanların o saadete kavuşmalarının yollarını (*vesile-i vüsul*), nelere dikkat etmeleri gerektiğini, itikad ve amel dünyalarını nasıl tanzim edeceklerini de O (a.s.m.) ders vermiştir. Bu yönüyle de "**o saadetin vesile-i vüsulü**", yani o büyük neticeye kavuşmanın rehber ve önderi olmuştur.

Ubudiyet ciheti, O'nun (asm.) ilâhî emir ve yasaklara herkesten daha çok riayet etmesi, bu noktada kimsenin hayal edemeyeceği kadar hassasiyet göstermesidir. Allah Resûlü (asm.) kulluk vazifesini bütün teferruatıyla, en ince noktasına kadar büyük bir dikkatle yerine getirmenin yanında, ubudiyetin bir muktezası olan duayı da yine en mükemmel manada yapmış, Rabbine sığınmada, O'na yalvarmada da erişilmezlere erişmiştir. Cevşen-i Kebir bunun en açık delilidir.

Bu ifadeden alınacak en büyük mesaj şu olsa gerektir:

Allah Resulü (asm.), risaletiyle tebliğ ettiklerine, kulluğu cihetiyle en mükemmel manada uymakla "**o saadetin sebab-i vücudu ve cennetin vesile-i icadı**" olmuştur. Onun tebliğatına hiç kimse uymasa da Allah, O'nun bu ulvî ubudiyetini neticesiz bırakmayacak, O'nu cennette ebedî bir saadete erdirecektir. Kaldı ki, böyle olmamış, yirmi üç sene gibi kısa bir zamanda O'nun (asm) bu ubûdiyet ve dua yoluna yüz yirmi dört bin sahabe girmiş, onunla birlikte ibadet,

---

onunla beraber dua etmişlerdir.

Bununla birlikte Üstadımız Dua bahsinde O'nun (a.s.m) duasının, bu dünyanın ve ahirinde de saadet-i ebediyenin kurulmasına vesile olduğunu şöyle ifade etmektedir:

"Duanın tesiri azîmdir. Hususan dua külliyet kesb ederek devam etse, netice vermesi galiptir, belki daimîdir."

"Hattâ denilebilir ki, sebep-i hilkat-i âlemin birisi de duadır. Yani, kâinatın hilkatinden sonra, başta nev-i beşer ve onun başında âlem-i İslâm ve onun başında **Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâmin muazzam olan duası, bir sebep-i hilkat-i âlemdir. Yani, Hâlık-ı Âlem, istikbalde o zâtı, nev-i beşer namına, belki mevcudat hesabına bir saadet-i ebediye, bir mazhariyet-i esmâ-i İlâhiye isteyecek bilmiş, o gelecek duayı kabul etmiş, kâinatı halk etmiş."(2)**

Dipnotlar:

(1) bk. [Sözler, Onuncu Söz, Beşinci Hakikat.](#)

(2) bk. [Mektubat, Yirmi Dördüncü Mektub'un Birinci Zeyli.](#)